

حقیقت اسلام

خدا

تقوی

میجان

جمله

دانش آموز

شماره هفتم - اردیبهشت ماه ۱۳۴۱

بسم الله الرحمن الرحيم

دینیتہ دینوں

بقیه از شماره پیش

پروردگار، از الفاظ آن و
وسوسهای شیطان بتوبناه
میریم .

خداؤند، ایمان و تقوی را
در مسلمانان روز افزون کن
و آنها از قاریکچهای کفر
و نفاق برهان .

شخصیت منافق، جمعیت خطرناک حوزه اسلام آیه ۸-۱۶ و من الناس
من یقُولُ آمنا بالله وَالْيَوْمَ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ - تا - وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ .
بعضی از هر دهند که میگویند بخداؤند و روز دیگر ایمان
آوردیم با آنکه هر دهی نیستند که ایمان آورند ،
هیخواهند خدا و کسانیکه ایمان آورده اند بفریبتند با آنکه
 فقط خود را هی فریبتند و هستش عزیستند ،

در دلماشان مرض جایگزین شده بس خداوند مرضشانرا فروده و برای
آنها عذاب دردناک است بسبب آنکه چنین اند که همی تکذیب میکنند ،

چون با آنان گفته شود در زمین فساد نکنید گویند ما فقط مصلح هستیم آگاه باشد که فقط و فقط همین ها مفسدند ولی شعور ندارند ،

و چون با آنها گفته شود ایمان آرید چنانکه دیگر مردم ایمان آوردهند گویند آیا ایمان آوریم چنانکه مردم سفیه ایمان آوردهند آگاه باشد که سفیه فقط این مردمند ولی خود نمیدانند ، چون کسانیرا که ایمان آورده اند ملاقات کنند گویند ایمان آورده ایم و چون بسوی شیطانهای خود رفته خلوت کنند گویند ما با شما همیم فقط ما استهزا کننده ایم . خداوند آنها را استهزا میکنند و آنها را کمک و پشتیبانی می نمایند که در سرکشی و طفیان خود همی سرگشته و حیران باشند ،

همین ها هستند کسانیکه با کوشش خود گمراهی را بعوض هدایت خریده پس این تجارت برایشان سودی نکرد و به هیچ سعادت و حقیقتی راه نیافتد ،

تفسیر و مقاصد آیات

این دسته سوم و حال آنها است نسبت بوحی و نبوت که نه چون جمعیت اول پس از تابش نور قرآن توانسته اند خود را از تاریکیها رهانده و -

بهوا داری او ذره صفت رقص کنان تالب چشم خورشید درخشان بروند .

نه چون دسته دوم فطرت بی جوانی کمال و حس بخطر در آنها ختم شده ، بلکه نور کم فروغی گاه برای آنها روشی میدهد ولی در مقابل هواها و شهوای دوامی ندارد ، و قوای چنین شخصیت تجزیه شده و چون قوای شخص متقی هم آهنگ نیستند که در تحت نور ایمان و فرمان عقل درخشند رو بکمال روند و گاه بواسطه تجزیه و تقویت از قوای مختلف نفسان ، محوطه ای می شود که در آن جانوران مختلف زیست میکنند یا پیکره ایست که دارای سر های متعدد است از انسان ، شیر ، روباه ، خوک ، بوزینه ، که هر کدام در موقع مقتضی و محیط مناسب سر بیرون آورده و دیگرانرا تحت نفوذ قرار میدهد . گاه انسانیست که در حقیقت سعادت و شقاوت سخن میراند و میخواهد راه رستگاری و کمال انسان را رسیده گی کند و در مطالب عقلی صرف بحث کرده نتیجه اخذ کند ، گاه در موقع بر خورد بچیزیکه بحیثیت و شرف و همیش لطمۀ زند نسبت بضعیف چون شیر غضب میکند و بر افروخته میشود و نعره های مهیب میزند و گاه نسبت بقوی چون روباه متملق است و خود را کوچک میکند و چشم های خود را با حال شکسته گی و فروتنی بقوی دوخته از او استرخام می نماید ، گاه چون خوک مستقر در شهر است و بهر طمعه نجس و حرای پوزه میدواند ، گاه در حال خوشی و نه بودن محرك های قوای دیگر بوزینه بپیدان آمده بسخره گی واکتری می پردازد و باستهza بنوامیس دین و حقایق وحی و تأویل آنها میخواهد راه برای فعالیت جانوران دیگر باز کند (۱)

(۱) سوره مائده آیه ۶۰ وصف این مردم است (وجمل مفهم القردة و الخنازير و عبد الطاغوت)

یعنی از سرشت همین مردم قرار داد بوزینه کان و خوکان و بندۀ سرکشان را .

خلاصه آنکه با هر محیط و موقعیت و جمعیتی روئی دارند و قرآن آن روی این مردم را که با حوزه اسلام دارند بیان میکند، چون بمؤمنین رسند دعوی ایمان کنند با آنکه با این نفسیت کجا که ایمان آورند.

در این اظهار میخواهند خدا و رسول را راضی کنند که تأمین زندگی کرده و خاطر خود را از طرف آنها آسوده دارند پس در حقیقت خدا و رسول را میخواهند بفریبند و در همان حال خود را می فریبند که عقل و استعداد ایمانشان رو بضعف و تجزیه قوی شان رو بفروزنی است برای اشعار باین حقیقت به (یخادعون) که مقاعله و کار طرفین است تعبیر شده سپس باین حقیقت تصريح کرده ولی چون درک این حقیقت نفسانی دقیق است در آخر فرمود که خود شعور (ادراك دقیق) بآن ندارند.

از جهت آشته‌گی و از میان رفقن تعامل در نفتشان مرض جایگزین شده پس بناموس استكمال خداوند مرضشان را می‌افزاید و همیشه مبتلا بدردند، از جهت این ساخت و سازها و روایات گوناگون چون همه را راضی نگاه میدارند باشتباه دچار شده گمان میکنند خود مصلح و صاحبان عقل و سیاستند و جمعیت اهل ایمان را که نظر برضایت حق دارند نه خوشنودی مردم و جمعیتها، سفیه میدانند.

قرآن باکلمه (آلا) که برای تنبیه است اعلان میکند که فقط همین‌ها مفسد و سفیهند و حوزه ایمان باید دست این‌ها از هر تصرف کوتاه کند (۱)، چون بهمین زندگی چند رومی و استهزا بنوامیس دل خوش و سرگرم‌مند چنانکه هیچ تذکری آنها را باز نمیدارد خداوند هم میدان را چند روزی برای شان باز کرده، شاید سرشان بسنگ آید، شاید حوادث بیدارشان کند، شاید ظاهرشدن آثار مرگ بخودشان آرد، آه،

صدها چراغدار دوی راهه میروند بگذارتا بیفتند و بیند جزای خویش اگر بیدار نشدند باید بجانشان گریست؛ ظاهره تأثر و حزن از آیه نمایان است این همه سرمایه این همه چراغ فروزان هدایت نتیجه کوششان چه شده؟ همه این سرمایه هارا دادند و گمراهی را خریدند در آخر کار نه بآرزو های خود رسیدند و نه روزنه نوری برای شان باز است چشم از دنیا پوشیده لاشه بدن شان زیر خاک بنهان شد.

(۱) یک سوره مستقل در قرآن باشند و رسیده‌گی شخصیت و علام و صفات آنها است که مسلمانان در رکعت دوم نماز و سمع اجتماعی خود که جمعه است باید هر هفته متنزه کر شوند تا هیشه بیدار این عصر خطرناک باشند (چنانکه در رکعت اول در سورة جمعه تذکر عصر خطرناک یهودی مسلک مال پرستی است که همه چیز را فدای مال می‌نماید) چه اگر چنین جمعیتی از راه لباس دین و یا قلم و زبان توانستند در توده فتوذ کرده و آنها را بخود متوجه کنند جمعیت را فاجع کرده از هر کمالی می‌المدازند و زمان‌ها میگذرد و ملت‌ها بیش میروند و چنین جمعیت بجالی خود ایستاده یا عقب میروند.